

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/155/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111229642
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111229642.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti odporkyňi H. R., štátnej občianke R. republiky, naposledy bytom A., H. XXX/XX, toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenej opatrovníkom JUDr. Michaelou Makovcovou, vyššou súdnou úradníčkou tunajšieho súdu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7 o zaplatenie 395,40 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. júna 2013, č. k. 15C/17/2012 - 86, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 19,33 Eur, advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa v záhlaví označeným rozsudkom v prvom výroku zamietol návrh podľa § 388 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V druhom výroku rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporkyňa a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, nakoľko odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Keďže však odporkyňa doposiaľ žiadne trovy konania nevznikli, súd prvého stupňa odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Rozsudkom súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 86,04 Eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktorú určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomný odpor proti platobnému rozkazu) 2x28,22 Eur, 2 x paušál á 7,63 Eur a 14,34 Eur ako 20% DPH v súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,30 Eur. Považoval rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú

podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej trov konania ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že s argumentáciou navrhovateľa nesúhlasí, aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. je na danú vec nenáležitá. Poukázal na tú skutočnosť, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh späť a konanie žiadal zastaviť. Navrhovateľ potom čo mu je doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka teda plošne berie žaloby späť. Taktiež nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkon v tomto konaní preukázaným, pretože tento úkon je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť a stratégia právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdného dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na čl. 47 Charty základných práv EÚ ako i na znenie ust. § 93 O.s.p. s tým, že ak teda platí, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť aj „rovnosť zbraní“ ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. Pričom účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na iné obdobné rozhodnutia odvolacích súdov a to KS v Bratislave, v Trnave, v Nitre, v Žiline, v Prešove, v Košiciach, Banskej Bystrici, Trenčíne, v obdobných prejednávaných veciach. Uplatnil si trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci vrátane režijného paušálu a DPH.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o nepriznaní trov konania odporkyne a o zamietnutí návrhu, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej, do konania na stranu odporkyne vstúpil vedľajší účastník, ktorý namietol premlčanie uplatnených práv navrhovateľa. Podľa neho právny predchodca navrhovateľa dňa 18.11.2005 vypovedal zmluvu a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy, čím sa stal splatným celý dlh. Toto vyplynulo z výpisu z účtovných kníh banky. Keďže návrh bol súdu doručený až 25.11.2011 vzniesol vedľajší účastník konania námietku premlčania. Námietka premlčania uplatnených práv navrhovateľa, ktorú v konaní vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne, vyhodnotil súd prvého stupňa ako dôvodnú.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacemu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom vyjadrení, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania pokiaľ tu nie sú iné okolnosti a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 19,33 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.07.2013 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 86,04 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a príslušná 20 % DPH z odmeny a náhrad vo výške 3,22 eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.